

Council of the
European Union

108121/EU XXV. GP
Eingelangt am 16/06/16

Brussels, 16 June 2016
(OR. en, pl)

10276/16

ENV 429
COMPET 379
AGRI 341
TRANS 243
MI 455
IND 142
CONSOM 151
ECOFIN 615
ENER 255
RECH 236
SAN 261

NOTE

From:	General Secretariat of the Council
To:	Council
No. prev. doc.:	10151/16 ENV 411 COMPET 372 AGRI 326 TRANS 231 MI 443 IND 137 CONSOM 146 ECOFIN 601 ENER 250 RECH 233 SAN 255
No. Cion doc.:	14972/15 ENV 768 COMPET 557 AGRI 642 TRANS 402 MI 779 IND 201 CONSOM 212 ECOFIN 954 ENER 417 RECH 305 SAN 424 + ADD 1
Subject:	Draft Council conclusions on Closing the loop - An EU action plan for the Circular Economy - Adoption = Contribution from delegations

Delegations will find in the Annex a note from PL on the above in view of the Council
(Environment) on 20 June 2016.

POLAND**Gospodarka o obiegu zamkniętym szansą na zrównoważony rozwój terenów nieurbanizowanych.**

Gospodarka o obiegu zamkniętym to priorytet zrównoważonego rozwoju, który powinien być realizowany na wszystkich poziomach organizacji państw członkowskich oraz we wszystkich obszarach życia społeczno-gospodarczego. Jest zatem doskonałym modelem modernizacji również na poziomie lokalnym.

Gospodarka o obiegu zamkniętym jest koncepcją gospodarczą, w której produkty, materiały oraz surowce powinny pozostawać w gospodarce tak długo, jak jest to możliwe, a wytwarzanie odpadów powinno być zminimalizowane. Idea ta uwzględnia wszystkie etapy cyklu życia produktu, zaczynając od jego projektowania, poprzez produkcję, konsumpcję, zbieranie odpadów, aż do ich zagospodarowania. Stanowi zatem odejście od modelu linearnego (weź – zużyj – wyrzuć), który ekstensywnie wykorzystywał zasoby, a wytworzone produkty po ich zużyciu trafiały głównie na składowiska odpadów. To nieskuteczne środowiskowo oraz ekonomicznie podejście zastąpione zostaje modelem cyrkularnym, w którym odpad staje się zasobem.

Działania oparte na idei gospodarki cyrkularnej mogą być skutecznym bodźcem rozwojowym na poziomie lokalnym, uwzględniając działania systemowe w gminach i innych organizacjach samorządu terytorialnego, społeczne inicjatywy lokalne oraz systemy wsparcia na najniższym poziomie organizacji państwa. Na wszystkich etapach niezbędne jest zaangażowanie szerokiej grupy interesariuszy, w tym administracji i społeczeństwa obywatelskiego, oraz sprawna komunikacja i wymiana najlepszych praktyk. Rząd polski dostrzega potencjał działań wskazanych w komunikacie KE *Closing the loop – an EU action plan for the Circular Economy* oraz popiera stanowisko Rady wyrażone w konkluzjach nt. tego komunikatu. Rząd polski stoi na stanowisku, że za priorytet należy uznać zwiększenie innowacyjności gospodarek unijnych, powiązanie nauki i przemysłu w celu realizacji innowacyjnych rozwiązań, podniesienie jakości surowców wtórnych i stworzenie na nie europejskiego rynku oraz konieczność włączenia do realizacji gospodarki o obiegu zamkniętym sektora usług. Jednocześnie Rząd polski dostrzega duży potencjał w rozwoju idei gospodarki o obiegu zamkniętym na obszarach nieurbanizowanych i pragnie zwrócić uwagę na kilka zagadnień w tym kontekście.

1. Sprzedaż bezpośrednia, skrócenie łańcucha dostaw.

Zapobieganie marnowaniu żywności jest wyzwaniem zarówno globalnym, jak i europejskim. Problem niewykorzystania wyprodukowanej żywności ma nie tylko wymiar etyczny, ale również ekonomiczny i środowiskowy. Marnowanie żywności może występować na wszystkich etapach łańcucha wartości, dotyczy to zarówno produkcji, dystrybucji, jak i konsumpcji. Problem ten nie jest kwestią jedynie dużych dostawców oraz sprzedawców żywności, ale również mniejszych, rozproszonych podmiotów prowadzących sprzedaż, sektora gastronomii oraz konsumentów. Ograniczenie marnowania żywności przyczyni się z jednej strony do znacznych korzyści finansowych dla producentów oraz konsumentów, ale ograniczy również problemy z koniecznością zagospodarowania odpadów, a w dalszej perspektywie może wpłynąć na kwestie ubóstwa.

2. Lepsza jakość żywności z wydłużonym okresem trwałości.

Straty i marnowanie żywności wynikają bezpośrednio z obniżenia jakości produktów oraz obawy przed spożyciem produktów niebezpiecznych i o niewłaściwej jakości. Zastąpienie tradycyjnych technologii wytwarzania żywności produkcją masową, często oznacza ingerencję w recepturę produktów żywieniowych, a co za tym idzie, konsument nie dostaje pełnowartościowego, naturalnego produktu.

Istotną kwestią jest też okres trwałości, przed którym należy spożyć dany produkt. Obecnie na tym etapie jest bardzo dużo strat, a żywność nie sprzedana jest utylizowana. Nie bez znaczenia jest także rola opakowań, które – we właściwy sposób dobrane na etapie produkcji, a następnie odpowiednio wykorzystywane podczas dystrybucji i konsumpcji – mogą w istotny sposób przedłużyć okres trwałości, a przez to zminimalizować straty i marnowanie żywności.

Istotną rolę w ograniczaniu tego zjawiska odgrywa edukacja konsumentów w zakresie oznakowania produktów terminem trwałości. Określenie „najlepiej spożyć przed” („best before” oznaczające datę minimalnej trwałości) nie jest tożsame z tym, że produkt po wskazanej dacie nie może być spożywany. Spożycie produktu z określeniem „najlepiej spożyć przed” wskazuje, że po danej dacie produkt jest bezpieczny dla zdrowia i może być spożyty, nie mniej jednak jego cechy organoleptyczne mogą ulec pogorszeniu.

Produkty, których ze względów zdrowotnych nie wolno spożywać po upływie wskazanej na opakowaniu daty, oznakowane są określeniem „należy spożyć do” (use by oznaczającym datę przydatności do spożycia).

Zatem kompleksowe podejście powinno koncentrować się w dużym stopniu na uświadamianiu konsumentom znaczenia informacji podawanych w oznakowaniu produktów w odniesieniu do okresu trwałości. Jednocześnie należy poprawić jakość dostarczanych konsumentowi produktów żywnościowych, co bezpośrednio wpłynie na wydłużenie okresu trwałości do spożycia. Należy także wspierać wytwarzanie żywności dobrej jakości na szczeblu lokalnym, z wykorzystaniem lokalnych produktów.

3. Samowystarczalność energetyczna – rozproszone źródła energii.

Niezwykle ważnym jest wykorzystanie całej gamy atutów sprzyjających rozwojowi rozproszonych źródeł energii jakie oferują tereny nieurbanizowane. Przyszłe działania w tym zakresie powinny skupić się na zrównoważeniu możliwości energetycznych na terenach gmin wiejskich, poprzez reorganizację oraz promocję lokalnych inicjatyw w zakresie pozyskiwania w sposób zrównoważony lokalnej biomasy, a także wytwarzania energii, dystrybucji oraz zakupu na poziomie lokalnym, z uwzględnieniem przydomowych instalacji do produkcji energii. Ten kierunek dalszego rozwoju energetyki powinien skutkować w przyszłości zabezpieczeniem dostaw w gminach. Tereny wiejskie powinny wykorzystywać dostępne i najbardziej dopasowane do warunków m.in. przestrzennych źródła energii, w tym wiatr, biomasę, biogaz, wodę, energię promieniowania słonecznego oraz energię geotermalną. Zapewnienie odpowiednich narzędzi realizacji ww. przedsięwzięć na poziomie lokalnym, jak również odpowiedni system wsparcia dla innowacyjnych rozwiązań jest warunkiem wdrożenia gospodarki o obiegu zamkniętym w kontekście lokalnym. Nie bez znaczenia jest też skrócenie linii przesyłowych i ograniczenie strat przesyłu co przyczyni się znacząco do obniżenia kosztów produkcji energii i zmniejszenia emisji.

Dostrzegając znaczenie lokalnego charakteru odnawialnych źródeł energii główny nacisk powinien być położony na bardziej efektywne wykorzystanie lokalnie dostępnych zasobów biomasy. Powyższe pozwoli zmaksymalizować wykorzystanie nie tylko biomasy leśnej oraz pochodzącej z upraw ale też z odpadów komunalnych oraz pozostałości powstających w procesie produkcyjnym (przemysł drzewny, papierniczy, meblowy, rolno-spożywczy, itp.). Dodatkową korzyścią prezentowanego podejścia będzie również ograniczenie transportu biomasy na duże odległości, co przyczyni się do dodatkowego zminimalizowania wpływu wytwarzania energii na środowisko. Należy bowiem zauważyć, że transport paliw biomasowych, w tym odpadów i pozostałości z produkcji rolno – spożywczej, na odległość kilku lub kilkunastu tysięcy kilometrów, ze środowiskowego punktu widzenia jest nieuzasadnione.

4. Instalacje przydomowe jako alternatywa dla tradycyjnych systemów kanalizacyjnych.

Przydomowe oczyszczalnie ścieków powinny być alternatywą dla tradycyjnych systemów kanalizacji zbiorczej, szczególnie na obszarach w których doprowadzenie systemu tradycyjnego jest utrudnione ze względu na warunki geograficzne, gęstość zaludnienia, a tym samym jest nieopłacalne. Dodatkowo, system kanalizacyjny wymaga bardzo dużych nakładów jeśli chodzi o infrastrukturę, w przypadku przydomowych oczyszczalni nie jest konieczna budowa dużych obiektów, jak również przewożenie materiału odpadowego na duże dystanse (do rozdzielni, bądź samej oczyszczalni). Oczyszczanie odbywa się na miejscu, oczyszczony materiał ściekowy może być od razu ponownie zagospodarowany. Obecnie sektor ten generuje innowacje, które znajdują zastosowanie w przydomowych instalacjach, dzięki czemu instalacje te stają się prostsze w obsłudze, tańsze i bardziej wydajne.

5. Zamknięty obieg odpadów w skali lokalnej.

Niezwyczajnie ważne jest zrównoważone zarządzanie gospodarką odpadową na poziomie lokalnym, tzn zarówno ponowne wykorzystanie materiałów, jak również wykorzystanie odpadu z jednego procesu produkcyjnego w innym. Priorytetem powinno być zagospodarowanie odpadów w miejscu ich wytworzenia, tak by uniknąć transportu oraz powstawania nadmiernej infrastruktury towarzyszącej przetwarzaniu odpadów. Zamknięty obieg odpadów to też duże zyski surowcowe i ograniczenie kosztów ich składowania. Jednak aby taki system działał wydajnie, konieczne jest wprowadzenie zmian na wszystkich etapach cyklu życia, w tym w zakresie projektowania produktów, produkcji i konsumpcji.

6. Wspieranie ekoinnowacji.

Wspieranie sektora ekoinnowacji znacznie ułatwia transformację w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, poprzez zwiększenie zasobooszczędności (resource efficiency - RE), zmniejszenie energochłonności (energy efficiency - EE). Jednym z przykładów wspierania ekoinnowacji powinno być dalsze wdrażanie Systemu Weryfikacji Technologii Środowiskowych – (ETV) w UE, przy jednoczesnym zapewnieniu transparentnego i skutecznego systemu weryfikacji, kontroli i skutecznego zarządzania. ETV należy postrzegać jako szansę na rozwój europejskiego rynku technologii środowiskowych oraz jako szansę na zwiększenie globalnej konkurencyjności gospodarki UE.

W kontekście transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym należy podkreślić, że wzorcowym modelem zrównoważonego rozwoju jest krajobraz ekologiczny składający się z różnych ekosystemów. Dlatego wskaźnikiem skuteczności działań w obszarze gospodarki o obiegu zamkniętym powinna być bioróżnorodność składająca się z pełnej gamy gatunków dziko żyjących roślin i zwierząt występujących w danej strefie geograficznej.

Courtesy translation

Circular economy as an opportunity for sustainable development of non-urbanised areas

Circular economy is a priority of sustainable development that should be introduced in the Member States at all levels and in all the areas of socio-economic life. It is thus a perfect model of modernisation also on the local level.

Circular economy is a business concept in which products, materials and raw materials should remain in the economy for as long as it is possible, and waste generation is to be minimised. This idea takes into account all the stages of product life cycle, starting from its design, through production, consumption, waste collection, to the waste management. It is moving away from the linear model (take - use - throw away) that used resources extensively and products that were manufactured were mostly landfilled after their consumption. This environmentally and economically ineffective approach is replaced with the circular model in which waste becomes a resource.

Actions based on the idea of circular economy may be an effective impulse for development at the local level, taking into consideration systemic actions in communes and other organisations of local government, local social initiatives and support systems at the lowest organisation level of the state. At all the stages it is necessary to involve all interested stakeholders, including administration and civil society as well as improving the efficiency of the communication and sharing of best practices.

The Polish Government notices the potential of activities indicated in the European Commission's communication *Closing the loop - an EU action plan for the Circular Economy* and supports the view of the Council expressed in conclusions concerning this message. The Polish Government is of the opinion that the priorities should include an increase in innovation of the EU economies, linking science and industry in order to implement innovative solutions, improvement in the quality of secondary raw materials as well as development of the European market for secondary raw materials and the need to enhance the services sector. Simultaneously, the Polish Government notices high potential in the development of the idea of circular economy in non-urbanised areas and wishes to draw attention to several issues in this context.

1. Direct sale, shortening of supply chain.

Prevention of food waste is both global and European challenge. Problem of losses of the produced food is not only of ethical, but also of economic and environmental dimension. Food waste may occur at all the stages of the value chain; it applies to production, distribution and consumption. This problem is not only an issue of large suppliers and food sellers, but also of the smaller, scattered entities carrying out sales, the catering sector and the consumers.

Reduction of food waste on one hand will contribute to substantial financial benefits for producers and consumers, and at the same time it will also reduce problems with negative impact of waste management and, in the further perspective, may affect the issue of poverty.

2. Better food quality with extended shelf life.

Food waste and losses result directly from reduction in product quality aiming at achieving economic profit and from the fear of consuming hazardous and unhealthy products with the poor quality. Substitution of traditional technology of manufacturing food with mass production often means interference in recipes of food products and thereby the consumer does not get a natural product of full quality.

An important issue is the expiration date, before which a given product should be consumed. Currently, numerous losses occur at this stage, and food which was not sold becomes waste which is treated. A role of packaging should also be emphasised, which - if properly selected at the stage of production and then accordingly used during distribution and consumption - can significantly extend the best-before date and, at the same time, minimise losses and food waste.

An important role in limiting this phenomenon is education of consumers in labelling shelf life of products. Expression "best before", denoting date of minimal durability, does not mean that the product cannot be consumed after the indicated date. Consumption of product with "best before" specification indicates that a product is safe for health on a given date and may be consumed, however, its organoleptic characteristics can be deteriorated.

Products which, for health reasons, are not allowed to be consumed after the date indicated on packaging, are labelled with the phrase "use by ...". Therefore, a complex approach should focus largely on making consumers aware of importance of information regarding the shelf life of products provided on their labels. The quality of food products delivered to the consumer should be improved, which will directly contribute to extending the "best before" date. Food of increased quality should be produced at the local level with the use of local components.

3. Power self-sufficiency - distributed energy sources.

It is extremely important to use the whole range of strengths fostering the development of distributed energy sources offered by non-urbanised areas. Future actions in this respect should focus on balancing energy options in the areas of rural communes, through reorganisation and promotion of local initiatives with regard to sustainable acquisition of local biomass, as well as producing energy, its distribution and purchase at the local level, including home installation for energy production.

This direction of further development of power industry should result in the future safety deliveries of energy in communes. Rural areas should use energy sources that are available and that are in line with, among others, spatial conditions, including wind, biomass, biogas, water, solar energy and geothermal energy. Ensuring the appropriate tools of implementation of the aforementioned projects at the local level, as well as appropriate system of supporting innovative solutions are the conditions for implementation of circular economy at the local level. It is also important to shorten transmission lines and limit losses in transmission which will also significantly contribute to reduction in costs of energy production and emission reduction.

Noticing the meaning of a local character of renewable energy sources, the main emphasis should be put on more effective use of locally available resources of biomass. This will make it possible to maximise the use of not only forest biomass and biomass coming from cultivations, but also from municipal waste and waste generated in the manufacturing process (wood, paper, furniture, agricultural-food industry, etc.). An additional benefit of the presented approach will also be limitation of transport of biomass on long distances, which will contribute to additional minimising of the impact of energy production on the environment. It should be noted that transport of biomass fuels, including waste and residues from agricultural - food production on the distance of several thousand kilometres is unreasonable from the environmental point of view.

4. Home treatment plants as an alternative for traditional sewer systems.

Home sewage treatment plants should be an alternative to the traditional collective sewage systems, particularly in the areas where traditional system is hindered due to landscape and geographic conditions, population density, and thus is unprofitable. Additionally, sewage system requires large expenditures when it comes to infrastructure, while in the case of home sewage treatment plant it is not necessary to build large facilities, as well as to transport waste material on long distances (to distributor station, or to sewage treatment plant itself). Treatment is performed on site and the purified sewage material may be used again straightaway. Currently, this sector generates innovations, which are applied in home treatment plants, thanks to which these installations become easier in maintaining, cheaper and more efficient.

5. Closed circulation of waste at the local level.

It is extremely important to ensure sustainable waste management at the local level, that is both the re-use of materials and the use of waste from one production process as a material in the other process. The priority should be waste management at the place of its generation so as to avoid transport and unnecessary development of excessive infrastructure accompanying waste processing. Closed circulation of waste ensures also large material recovers and limits the costs of landfilling waste. However, to make this system effective, it is necessary to apply changes at all life cycle stages, also with regard to product design, production and consumption.

6. Support for eco-innovations.

Support for eco-innovation sector significantly facilitates transition to circular economy in accordance with the principle of sustainable development through increase in resource and energy efficiency. One of the examples of supporting eco-innovation should be further implementation of the Environmental Technology Verification (ETV) System in the EU, simultaneously ensuring transparent and effective system of verification, control and effective management. ETV should be perceived as a chance for development of the European market of environmental technologies and as a chance for the EU economy to be more competitive globally.

In the context of transition to circular economy it should be emphasised that the exemplary model of sustainable development is an ecological landscape consisting of various ecosystems. For this reason, an indicator of effectiveness of actions taken in the area of circular economy should be the biodiversity consisting of a full range of wild species of plants and animals present in a given geographic zone.